

Personalia

Svend Christoffersen

26. marts 1908 - 14. juni 1990

Stoffer døde den 14. juni 1990, 82 år gammel. Dermed sluttede et langt og rigt liv som feltornitolog og ringmærker. Men for alle os, der kendte ham, og som han gavmildt gav af sit lange livs erfaring, vil han blive ved med at leve i erindringen.

Stoffers kendskab til fuglene og deres levevis havde han ikke kun fra bøger. Han havde den først og fremmest fra egne iagttagelser og studier helt fra barnsben, da han vogtede gæs og kreaturer på Mejlgårds fælder. Det område blev senere en del af det inddæmmede areal, det der idag kaldes Vestamager.

I en lang årrække i trediverne og fyrreerne var Stoffer aktiv strandjæger. Og som jæger gik han lige så hundrede procent ind for de mål, han satte sig, som han siden gjorde, da det gjaldt ringmærkning og optællinger af ynglende og rastende fugle. Han skånedes ikke sig selv, når han i sin skydepram jagtede langs Amagers kyster. Det skete, at jagten førte ham så langt væk fra hjemmet, at han måtte trække båden på land og lægge sig til at sove under den. Når Sundet frøs til, gik han ud på isen for at jage ved vågerne, og i sådan en situation var han engang så uheldig, at isen brød op, mens han var derude. Stoffer valgte at springe i det kolde vand og svømme ind til den faste is – og så i løb ind til land og på cykel hjem til huset på Digevej og hans kone Elly.

Igennem en lang årrække fra midt i halvtredserne og til begyndelsen af firserne tilbragte Stoffer hele maj måned på Saltholm. Han fangede og ringmærkede fugle fra før solopgang til efter solnedgang og somme tider også om natten. Det var hans måde at holde sommerferie på. Det blev gennem årene til et svimlende stort antal ringmærkede fugle, ca 150000.

Læsere af *Fugle* har i de sidste år stiftet bekendtskab med en del af de mange resultater, som ringmærkningen førte med sig, bearbejdet af Stoffer selv.

Iagttagelserne fra Saltholm var grundlag for bogen *Saltholm – kalkbrud, alminding og fugleø*, som jeg havde den store glæde at lave sammen med ham.

Stoffer var jord- og betonarbejder. Det var et hårdt job, dengang byggeriet ikke var så mekaniseret som nu. Alligevel startede han hver dag med at tilse sine fælder på Aflandshage, og efter fyraften var han derude igen – på cykel.

Da han blev folkepensionist for femten år siden, kunne han tilbringe hele dagen på det sydlige Amager. Og da det inddæmmede areal blev åbnet for offentligheden, udvidede han sit territorium til det landskab, hvor han som dreng havde vogtet gæs, og som nu er så totalt forandret. De mange iagttagelser blev minutiøst noteret ned og siden ordnet derhjemme hos Elly, og de fandt derefter vej til Sjællandsrapport og Kongelundsrapport.

Stoffer var yderst opfindsom. Han konstruerede selv sine fælder til fangst af alle mulige forskellige fugle. For eksempel havde han selv konstrueret den fælde, med hvilken han fangede en Havterne, som siden blev gemeldt fra Antarktis. Havde han besluttet, at en eller anden speciel fugl skulle fanges og ringmærkes, så helmede han ikke, før han havde udtænkt en snedig metode og bragt den til udførelse.

Vi er mange, der vil savne Stoffer. At kigge fugle på Amager og Saltholm vil ikke mere være det samme. Men vi vil i mange år fremover tale om Stoffer og mindes de ting, han gjorde. Og vi, der blev smittet af hans entusiasme og gå-på-mod, vil altid have noget af ham i os.

Erik Biering